1961
ଫେବୃୟାରୀ 6

ହଜରତ୍ ସୟିଦ୍ ଶାହା ମାଷ୍ଟରସିଦ୍ ଅଲ୍ଲୀ

ଅଲ୍ କାଦରୀ

ବନାମ

ୱାକଫ୍ସର ଆୟୁକ୍ତ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର, ଏମ. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ମୁତାୱଲ୍ଲୀ-ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି-କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେବେ କରାଯାଇପାରିବ-କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ୍ଷମତା ସହ ଜଡ଼ିତ-କ୍ଷମତା-ପାର୍ଥକ୍ୟ-ବଙ୍ଗଳା ୱାକଫ ଅଧିନିୟମ, 1934 (Ben. 1934ର XIII), ଧାରା 29, ଧାରା 40 ।

ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସମୟରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁତାୱାଲି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦାବି କରିଥିଲେ, ୱାକଫ କମିଶନର ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 ଅନୁସାରେ ଜଣେ ତୃତୀୟ ଭାଇଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱାଲ୍ଲୀ ଅଧିନସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱାଲ୍ଲୀ ନିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ବେଆଇନ କାରଣ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ପରିଷଦ ଏକାକୀ ନିଯୁକ୍ତି କରିପାରିବ ଏବଂ ଆୟୁକ୍ତ କେବଳ ପରିଷଦକୁ ଏକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ସୁପାରିଶ କରିପାରିବେ ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଯେ ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ଧାରା 40 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁଟାୱାଲି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପରିଷଦ ଦ୍ଵାରା କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଛି ।ଏହି ନିୟମ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିଷଦର କ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଥରେ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଗଲେ ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ |

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁଠି କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଗୋଟିଏରୁ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଏପରି ଭାବେ ଅଲଗା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବଜାୟ

1961
ହଜରତ୍ ସୟିଦ୍ ଶାହା
ମାଷ୍ଟରସିଦ୍ ଅଲ୍ଲୀ
ଅଲ୍ କାଦରୀ
ବନାମ
ୱାକଫ୍‌ର ଆୟୁକ୍ତ,
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ରଖାଯିବା ସହିତ ଅଧିକାର ଅର୍ପଣ କ୍ଷମତା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ କ୍ରମରେ, କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ ସହିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 237/1956 ।

ମୂଳ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 117/1954 ରୁ ଆବେଦନରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର 1954 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 13ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବି. ସେନ୍, ପି. କେ. ଚାଟାର୍ଜୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ବି. ସି. ମିତ୍ତର ଏବଂ ଡି. ମୁଖାର୍ଜୀ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

1961 ଫେବୃଆରୀ 6 ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, - ଏହି ଆବେଦନଟି ଯେତିକି ଭିତ୍ତିହୀନ, ସେତିକି ଅନାବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ । ହଜରତ ସୟଦ ମାଷ୍ଟରସିଦ ଅଲ୍ଲୀ ଅଲ କାଦରୀ (ଆବେଦନକାରୀ) ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ସାହେବ ସୟଦ ଶାହ ମାଷ୍ଟରସିଦ ଅଲ୍ଲୀ ଅଲ କାଦରୀ (ସଂକ୍ଷେପରେ, ହଜରତ ସାହିବ) ଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର, ଯିଏକି ମିଦନାପୁର ସହରରେ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ପୀରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଅଗଷ୍ଟ 9,1931 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ୱାକଫର ପ୍ରଥମ ମୁତୱାଲୀ ଥିଲେ । ହଜରତ ସାହିବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ, ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅ ସଜ୍ଜାଦାନସିନ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବୋଲି ଦାବି କରି, ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁକ୍ତ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ସୟଦ ଶାହ ରୁଶୈଦ ଅଲ୍ଲୀ ଅଲ କାଦରୀ ତାଙ୍କ ଦାବି କରିବା ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ହଜରତ ସାହିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିବାଦ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ, ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁକ୍ତ ସୟଦ ଶାହ ରସିଦ ଅଲ୍ଲୀ ଅଲ କ୍ୱାଦାରୀ (ହଜରତ ସାହିବଙ୍କ ତୃତୀୟ ପୁଅ) ଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତୱାଲୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସିହ୍ନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ,

1961
ହଜରତ୍ ସୟିଦ୍ ଶାହା
ମାଷ୍ଟରସିଦ୍ ଅଲ୍ଲୀ
ଅଲ୍ କାଦରୀ
ବନାମ
ୱାକଫ୍ସର ଆୟୁକ୍ତ,
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଲାହିରୀ, (ସେ ସେତେବେଳେ ଯେମିତି ଥିଲେ) ଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଖଣ୍ଡ ବିଚାରପୀଠରେ ଆବେଦନ କରିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସିହ୍ନାଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1961ର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସହିତ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଯୁକ୍ତି କରଯାଇଛି ଯେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶ ବେଆଇନ, କାରଣ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ପରିଷଦ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି କରିପାରିବ । ଆମ ମତରେ, ଏହି ତର୍କ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯଥାର୍ଥ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ, ଆମ ମତରେ, କାରଣଗୁଡିକ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ କୁହାଯାଇପାରେ |

ଆମେ ବେଙ୍ଗଲ ୱାକଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 ଏବଂ 29କୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ ।ଧାରା 40 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"କୌଣସି ୱାକଫ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହାର କୌଣସି ମୁତୱାଲି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ପରିଷଦକୁ ମୁତୱାଲିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ପରିଷଦ, ଏକ ସକ୍ଷମ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଆଦେଶ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ମୁତାୱାଲି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି ଅବଧି ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରିବ ।

ଧାରା 29 ପ୍ରଦାନ କରେ:

"ପରିଷଦ, ସମୟ ସମୟରେ, ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ, ପରିଷଦର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ପରିଷଦକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିପାରେ ।

"1936 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 24 ତାରିଖରେ ପରିଷଦ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସଂକଳ୍ପକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା:

“(2)ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହି ପରିଷଦ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛି ଯେ ୱାକଫ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ପରିଷଦର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ଦ୍ୱାରା ଏହି ପରିଷଦକୁ

1961
ହଜରତ୍ ସୟିଦ୍
ଶାହା ମାଷ୍ଟରସିଦ୍ ଅଲି
ଅଲ୍ କାଦରୀ
ବନାମ
ୱାକଫ୍‌ର ଆୟୁକ୍ତ,
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ଦିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକୃତ କରାଯିବ ।-

(ଗ) ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତୱାଲି ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ପରିଷଦର କ୍ଷମତା ।"

"ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା, ଯଦି ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ, ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆୟୁକ୍ତ କେବଳ ପରିଷଦକୁ ଏକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ, ଏବଂ କେବଳ ପରିଷଦ ନିଯୁକ୍ତି କରିପାରିବେ, ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଇଟି ନିୟମ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:

"1. ଯଦି ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କୌଣସି ୱାକଫ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ମୁତୱାଲି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ମୁତୱାଲିଙ୍କ ପଦବୀରେ ଏକ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ମୃତ୍ୟୁ, ଇସ୍ତଫା, ଅବସର କିମ୍ବା ପୂର୍ବତନ ମୁତୱାଲିଙ୍କ ଅପସାରଣ କାରଣରୁ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହିପରି ବିବାଦ ୱାକଫ୍ ର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, ତେବେ ସେ ଏକ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ ଏବଂ ପରିଷଦକୁ ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶ ସହିତ ଏହାର ଫଳାଫଳ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ।

2. ଆୟୁକ୍ତ ଠାରୁ ଫଳ ବିବରଣୀ ଏବଂ ସୁପାରିଶ ପାଇବା ପରେ, କିମ୍ବା ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତାବରେ, ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ମୁତୱାଲି ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରେ ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ପରିଷଦକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁଟାୱାଲି ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । କୁହାଯାଏ, ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମର ଶେଷ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଷଦ ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିନାହିଁ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସତ୍ୟ । ଥରେ ତାହା ଅର୍ପଣ ହେଲା ପରେ, ଆୟୁକ୍ତ ପରିଷଦ ତରଫରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ନିୟମ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିଷଦର କ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ

କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସୁସଂଗତ ସଂରଚନା ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ, ଯେତେବେଳେ ପରିଷଦର କ୍ଷମତାର ପ୍ରଦାନ ଥାଏ | ତେଣୁ ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ତେବେ ଶ୍ରୀ ସେନ୍ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱାଲିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ ସେତେବେଳେ କରାଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱାଲିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି "ପ୍ରତିବନ୍ଧକ" ଥିବ, ଏବଂ ଏପରି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା, ବରଂ "ଜଣେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆପତ୍ତି ଥିଲା । "ପ୍ରତିବନ୍ଧକ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କଟକଣା କିମ୍ବା ବାଧା, ଏବଂ ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀ ମୁତାୱଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆ ଯାଇନଥିଲା | ଏହି ବିଷୟବସ୍ତୁର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନଟି ମୁଖ୍ୟତଃ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା, ଯଥା, ପରିଷଦର କେବଳ କ୍ଷମତାର ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରଦାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ୱାକଫଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ଗଠନ କରିଥିଲା | ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ । ଯେଉଁଠାରେ କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆନ୍ତଃସଂଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଗୋଟିଏରୁ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଅଲଗା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିବା ସମୟରେ ଅଧିକାର ଅର୍ପଣ କ୍ଷମତା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ କ୍ରମରେ, କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ ନିଜ ସହିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ପ୍ରାଧିକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ *ମୁଙ୍ଗୋନି ବନାମ ଉତ୍ତର ରୋଡେସିଆର ଆଟର୍ଣ୍ଣି-ଜେନେରାଲ୍*[1] କୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରାଯାଇପାରେ |

ଆମ ମତରେ, ଏହି ଆବେଦନର କୌଣସି ବଳ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅବଧିର ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରିବା କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଥର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅସାଧାରଣ ଉପାୟ ବାଛିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ମୁଖ୍ୟ ବିବାଦ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆ ଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ।

ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ, ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ । ଆବେଦନକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

([1]) [1960] A.C. 336

1961
ହଜରତ୍ ସୟିଦ୍
ଶାହା ମାଷ୍ଟରସିଦ୍
ଅଲି
ଅଲ୍ କାଦରୀ
ବନାମ
ଖାକଫୁର ଆୟୁକ୍ତ,
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।